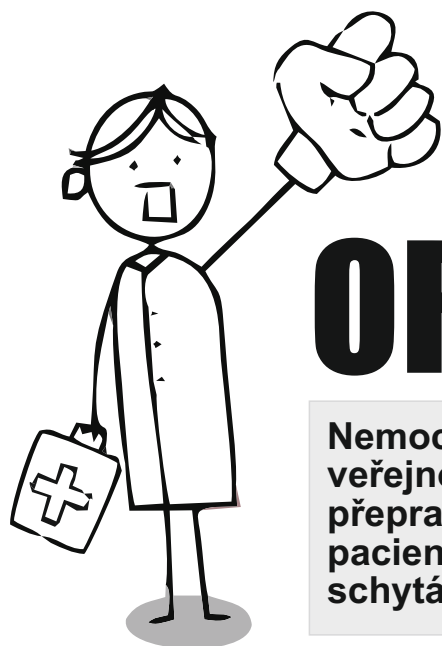

NEODCHÁZÍME, ORGANIZUJEME SE!

Nemocnice kolabují. Ví to všichni, vláda, managementy nemocnic, veřejnost, a především to víme my, sestry. To my čelíme přepracování, přesčasům, stresu, dennodenním stížnostem pacientů. To my jsme v první linii, my jsme hromosvod. To my to schytáváme.

Naše situace není udržitelná. Ale paradoxně nám dává velké šance. Proč? Protože nemocnice stojící před kolapsem táhne ke dnu především nedostatek sester, to, že je nás málo. A když je něčeho nedostatek, cena toho stoupá. To je ABC nabídky a poptávky, to je zákon ekonomiky, na kterou se všichni odvolávají. Je nedostatek sester? Potom by se měly zlepšit naše mzdy, tedy cena naší práce, a měly by se zlepšit naše pracovní podmínky

Víme, proč je nás nedostatek

Profese sestry není finančně ani společensky atraktivní. Dělat sestru se prostě nevyplácí. Po ukončení středních škol pokračují zdravotní asistenti ve studiu na vyšších a vysokých školách, nebo odcházejí mimo obor, protože studium pro ně bylo pouze cestou k maturitě. Ten malý zbytek, který nakonec nastoupí do nemocnic, dostane nízký plat, přestože vykonává stejnou práci jako zdravotní sestry. A ti, kteří získají vyšší odborné či vysokoškolské vzdělání, se do nemocniční reality příliš nehrnou. Vládou proklamovaná možnost „dovozu“ sester ze zahraničí se ukazuje jako iluzorní. Jsou u nás sestry ze Slovenska, ale vzhledem ke kurzu koruny a eura se jim to v současné době už tolik nevyplácí a přichází jich méně. A nový zamýšlený trend dělat náborů v zemích jako Ukrajina, Bulharsko, Polsko či Rusko? Pro sestry z těchto zemí je výhodnější naučit se německy či anglicky a pracovat dál na západ za dvakrát větší peníze než v Česku.

Jaká je dnešní realita

Některé z nás se situaci snaží řešit střídáním pracovních míst, přebíhají za lepším platem a podmínkami. To ale naráží na hranice, nejde to nekonečně. Další z nás prostě jen drží pusy a makají. Část z nás čeká, že jim nemocnici zavřou a přijdou o práci. Ty zbylé se dočkají toho, že se k nim přesunou pacienti ze zavíraných zařízení a jejich přetíženost se jen zvýší.

Některé z nás denně čelí stížnostem pacientů na dlouhé čekání na vyšetření. Část z nás zná přeplněná oddělení, kdy pacienty ukládáme na takzvaná „rezervní“ lůžka – vyšetřovny, chodby, jídelny. Všechny známe tlak na kvantitu namísto kvality.

Na vzdělání a schopnosti zdravotních sester jsou kladeny čím dál větší nároky, zvyšují se naše odborné kompetence. Mnohé z nás prošly akreditačním řízením nemocnic, které by mělo kvalitu péče teoreticky zvyšovat. Namísto toho se navyšuje papírová dokumentace a skutečná péče o pacienta jde stranou. Naše představy o profesionálně vykonávané ošetrovatelské péči jsou často na hony vzdálené realitě.

Jsme přepracované

To, že nám naše managementy v nejlepším případě poděkují za naše enormní nasazení, to nestačí. Chceme za svou práci více peněz a chceme mít možnost uplatnit to, co umíme.

Chceme dostat zapláceno tak, aby naše náročná profese byla adekvátně ohodnocena a koneckonců tím i společensky více respektovaná. Symbolické navýšení platů nestačí. Chceme významné navýšení našich mezd v platových tabulkách (ne v osobním příplatku, na který zaměstnavatel může kdykoliv sáhnout).

Chceme mít možnost o pacienty pečovat kvalitně, využít všech svých znalostí, zkušeností a ještě neztraceného nasazení, které je většině z nás z podstaty naší profese vlastní.

Chceme změny

Jenže automaticky k nim nedojde. Pokud se situaci aktivně a kolektivně nepostavíme, zdravotnictví z nás vymáčkne, co jen půjde. I když se nakrásně změní vzdělávací systém, přivede nové sestry do praxe až za nějaký čas.

Nemocnice nás ale potřebují TEĎ. To je naše šance – na navýšení platů i kvalitativní změny toho, v čem pracujeme.

Musíme si o to ale říct, a to tak, aby nás bylo slyšet. Musíme jednat kolektivně. Nečekejme, že jednání odborů a managementů s vládou u stolu přinesou nějaké radikální změny. Jenom aktivita z „terénu“, naše semknutí a organizovanost nám může pomoci situaci změnit v náš prospěch.

Pojďme se spojit i přes rozdílné platové a pracovní podmínky

Jsme si vědomi toho, že rozdíly mezi naším odměňováním podle právní formy nemocnic jsou obrovské. Sestry odměňované mzdou berou v některých krajích měsíčně až o 5 tisíc korun méně než sestry odměňované platem. Není důvod, aby část zdravotnických zaměstnanců byla takto diskriminovaná jen proto, že existují různé právní formy zdravotnických zařízení (akciovky nebo státní nemocnice), které za stejnou práci odměňují své zaměstnance různě.

Naše konkrétní pracovní podmínky jsou velmi specifické. Každou z nás trápí jiné problémy, ať už spojené s organizací práce, s neproplácením vynucených přesčasů, s nadřizenými nebo s nadměrnou sesterskou byrokracií, která nám ubírá čas na pacienty. Diskutujme, zkusme zobecnit, co nás všechny štve.

Neměly bychom váhat, zda se do toho pustit. Otázka zní: co dělat?

Věřme si!

Nebojme se, že takový boj bude větší než my samy. I hnutí „Děkujeme, odcházíme“, z jehož úspěchů i chyb se můžeme poučit, začalo velmi nenápadnými, malými krůčky. A to tak, že se dávali dohromady nejprve mladí lékaři, využívali přátelských vazeb, kontaktů z nemocnic, ze studia. Tak se spojili ti aktivní, co chtěli něco řešit. Vytvořili základ, co dal věci do pohybu.

Využijme i my toho, že mnohé z nás prošly několika nemocnicemi a kontakty nám zůstaly, další máme ze studií, ze školení. Oslovme tedy pro začátek kolegyně ze svých vlastních pracovišť, známé z jiných oddělení, klinik, nemocnic – jsme si jisté, že se dočkáme podpory i aktivní účasti. Že nás na začátku možná nebude hodně, nevadí. Důležité je, abychom se spojily, daly dohromady, abychom diskutovaly a zvážily, co dál. A společně třeba znásobily sílu, která je nezbytným předpokladem pro to, abychom si nahlas řekly o zlepšení naší situace.

Podmínky na to máme – jen to pojd'me zkusit!

Nechceme se hnát do boje bezhlavě a nechceme vykřikovat něco, co nebudeme mít sílu si prosadit. Dáváme se dohromady jako jednotlivci a malé kolektivy, nicméně některé z nás už mají zkušenosti se snahou o zlepšení situace na našich pracovištích. A víme, že je to možné!

Pokud jsme vás jakýmkoliv způsobem oslovily, pojd'te se podílet na naší aktivitě! Pošlete tuto výzvu dál, dejte nám vědět, že ve vás rezonuje (účast, podpora, připomínky, kritika) - napište nám na e-mail nebo přispějte na náš Facebook. Jedině tím, že se spojíme, budeme silné.

To, co můžeme chtít, určíme jen my samy, naše jednota, naše odhodlání a bystrost!

Zkusme to, pojd'me do toho!

Iniciativa sester - Neodcházíme, organizujeme se

březen 2016

facebook.com/people/Iniciativa-Sester

iniciativa.sester@seznam.cz